

private annoncebureauer og overvåger løsnin-
gen af sådanne opgaver.

COI er i administrativ henseende ansvarlig
over for finansministeriet, og det har sit eget
budget. I det omfang COI formidler annonce-
ringerne, afholder kontoret i vidt omfang an-
nonceudgifterne. Derudover har visse statslige
styrelser (direktorater) egne budgetter, og en-
kelte ministerier, der selv har indtægter, fx
sundhedsstyrelsen, afholder deres annonceud-
gifter fra indtægtskontoen. Visse offentlige in-
stitutioner såsom National Savings, de nationa-
liserede industrier, postvæsenet, BBC, Arts
Council og British Council har et vist samar-
bejde med COI, men forestår selv gennemfø-
relsen af deres annoncering.

Med de kommunale myndigheder, som uden
undtagelse forestår deres egne annonceringer,
har COI et samarbejde om nationale kampag-
ner.

COI og selvstændige regeringsorganer får
kvantumsrabat hos aviser eller annoncebu-
reauer på linie med andre større kunder.

Vesttyskland

har en anden form for organisation. Hvert
af forbundslandenes regeringer har presse- og
informationstjenester, hvert Centralt ministe-
rium informerer i forskellig grad offentligheden.
Den store organisation »Das Presse und
Informationsamt der Bundesregierung« er, som
navnet siger, *regeringens informationskontor*.
Der gennemføres naturligvis fuldt så store in-
formationsforanstaltninger som i Storbritan-
nien.

Dagbladsproblematikken behandles i Bun-
destag, men umiddelbart kan en mere detalje-
ret redegørelse ikke gives fx for fordelingen
af annonceudgifterne.

Omregnet til danske penge er budgettet for
den centrale organisation ca. 187 mill. kr.
(1976). Hertil kommer de enkelte »Länder« og
ministeriers informationsudgifter. Iflg. oplys-
ninger fra den vesttyske ambassade drager man
gerne sammenligninger fx med Storbritannien
ved budgetfastsættelsen.

Ad spørgsmål 4.

Ministerens kommentarer til vedlagte mate-
riale om det offentliges informationsvirksom-
hed i Norge og Sverige udbedes.*)

1. »Formålsparagrafferne« for de centrale

svenske og norske informationsmyndigheder
(Nämnden för samhällsinformation og statens
informasjonstjeneste) angiver de mål, som sta-
tens informationskontor også ønsker at arbejde
efter. Disse mål er med lidt andre formuleringer
angivet i finansministeriets cirkulære af 12.
juni 1975 om statens informationskontor og
om statslige myndigheders annoncering og øv-
rige informationsvirksomhed (vedlagt). Der kan
specielt henvises til §§ 1-3, 9-11 og 13.

2. Af det vedlagte materiale fra folketings-
udvalget fremgår det, at bevillingerne til in-
formationsvirksomhed i Sverige er ca. 85 mill. kr.
i 1975-76. Dette tal er udgifterne til såvel an-
noncering som andre former for betalt infor-
mation (brochurer, plakater, film, udstillinger
m. v.).

Der findes ikke i Danmark en tilsvarende
opgørelse af de samlede bevillinger til infor-
mationsformål. Man har kun tal for den an-
nonceomsætning, der formidles gennem statens
informationskontor (d.v.s. alle annoncer fra
statslige myndigheder, bortset fra DSB og en-
kelte andre statslige virksomheder og lokale
myndigheder). Denne omsætning var:

	Kalender- året 1974 mill. kr.	Kalender- året 1975 mill. kr.
Samlet omsætning	10,9	13,7
Heraf		
Informative annoncer i		
dagblade	1,2	2,2
Administrative annoncer i		
dagblade	7,2	8,4
Annoncer (fortrinsvis ad- ministrative) i fagblade, tidsskrifter og distrikts- blade	2,5	3,1

Informative annoncer er annoncer om love
og andre retsfor skrifter.

Administrative annoncer er annoncer om fx
ledige stillinger, licitationer og køb og salg af
fast ejendom.

De foreliggende tal giver ingen mulighed for
at drage økonomiske sammenligninger mellem
Sverige og Danmark, men der er ingen tvivl
om, at informationsvirksomheden har et bety-
deligt større omfang i Sverige, jfr. listen over
statslige informationsaktiviteter fra Nämnden
för samhällsinformation.

*) Ikke medtaget her.